

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง บทบาทผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สรุปผลการวิจัย
6. อภิปรายผล
7. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับบทบาทผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำแนกตามระดับการศึกษา และขนาดโรงเรียน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครูของผู้บริหารโรงเรียน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

สมมติฐานการวิจัย

1. บทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนของครูช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 อยู่ในระดับมาก

2. ผู้บริหาร โรงเรียนช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ที่จบระดับการศึกษาต่างกัน มีบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูแตกต่างกัน

3. ผู้บริหาร โรงเรียนช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ในขนาดโรงเรียนต่างกัน มีบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ ผู้อำนวยการ โรงเรียนช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 292 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้อำนวยการ โรงเรียนช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ปีการศึกษา 2549 ที่กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครจซี่ และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 168 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ จำนวน 2 ข้อ คือ ระดับการศึกษา และขนาดโรงเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับบทบาทผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ ตามวิธีของ ลิเคิร์ท จำนวน 45 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.41-0.73 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียน ช่วงชั้นที่ 1-2 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 5 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์ ดังนี้

1. ระดับบทบาทผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. เปรียบเทียบบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.1 เปรียบเทียบบทบาทผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัย ในชั้นเรียนของครูช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน โดยการทดสอบ t-test

2.2 เปรียบเทียบบทบาทผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัย ในชั้นเรียนของครูช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ในขนาดโรงเรียนต่างกัน โดยการทดสอบ F-test (One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่าง ทางสถิติได้ทดสอบผลต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่

3. ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียน ช่วงชั้นที่ 1-2 โดยเรียงความถี่มากไปหาน้อย และใช้คำร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับบทบาทผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยรวมและรายด้าน 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก และบทบาทอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน รายด้าน เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การสร้างขวัญและกำลังใจ การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร การสร้างบรรยากาศทางวิชาการ การจัดโครงสร้างของสถานศึกษา และการสนับสนุน ด้านงบประมาณ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาและขนาดโรงเรียน พบว่า

ผู้บริหารโรงเรียนที่จบระดับปริญญาตรี มีบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัย ในชั้นเรียนของครู โดยรวมและรายด้าน 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง และบทบาทอยู่ในระดับ มาก 1 ด้าน รายด้านเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การสร้างขวัญและกำลังใจ การฝึกอบรม และพัฒนาบุคลากร การสร้างบรรยากาศทางวิชาการ การจัดโครงสร้างของสถานศึกษา และ การสนับสนุนด้านงบประมาณ

ผู้บริหารโรงเรียนที่จบระดับปริญญาโท มีบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก รายด้านเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การสร้างขวัญและกำลังใจ การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร การสร้างบรรยากาศทางวิชาการ การจัดโครงสร้างของสถานศึกษา และการสนับสนุนด้านงบประมาณ

ผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก มีบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง รายด้านเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร การสร้างขวัญและกำลังใจ การสร้างบรรยากาศทางวิชาการ การจัดโครงสร้างของสถานศึกษา และการสนับสนุนด้านงบประมาณ

ผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลาง มีบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโดยรวมและรายด้าน 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก และบทบาทอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน รายด้านเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การสร้างขวัญและกำลังใจ การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร การสร้างบรรยากาศทางวิชาการ การจัดโครงสร้างของสถานศึกษา และการสนับสนุนด้านงบประมาณ

ผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ มีบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก รายด้านเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การสร้างขวัญและกำลังใจ การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร การสร้างบรรยากาศทางวิชาการ การจัดโครงสร้างของสถานศึกษา และการสนับสนุนด้านงบประมาณ

2. ผลการเปรียบเทียบ พบว่า

2.1 ผู้บริหารโรงเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีบทบาทบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโดยรวมและรายด้านต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารโรงเรียนที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทมีบทบาทมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี

2.2 ผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ มีบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโดยรวมและรายด้านมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลาง และผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลาง มีบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมและรายด้าน 4 ด้าน คือ การสร้างบรรยากาศทางวิชาการ การจัดโครงสร้างของสถานศึกษา การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร และการสร้างขวัญและกำลังใจ มากกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ

3.1 การสร้างบรรยากาศทางวิชาการ คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรมีนโยบายและแผนงานที่ชัดเจนเกี่ยวกับการทำการวิจัยในชั้นเรียนแก่ครูในโรงเรียน (ร้อยละ 20.24) และควรให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในการด้วยการจัดหาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องร่วมกันของครูทุกคน (ร้อยละ 16.67)

3.2 การจัดโครงสร้างของสถานศึกษา คือ ผู้บริหารควรนิเทศติดตามและช่วยเหลือครูในการทำการวิจัยในชั้นเรียนอย่างน้อยเดือนละครั้ง (ร้อยละ 21.43) และควรจัดห้องพักครูหรือห้องพัฒนางานวิจัยเพื่อจัดสภาพแวดล้อมในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน (ร้อยละ 17.26)

3.3 การสนับสนุนด้านงบประมาณ คือ ควรมีการบริหารงบประมาณในส่วน ของงานวิจัยตามความจำเป็นและการบริหารแบบมุ่งเน้นผลงานที่นำไปพัฒนาคุณภาพสูงสุด (ร้อยละ 25.00) และควรมีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาจากชุมชนหรือองค์กรภายนอก เพื่อนำมาสนับสนุนการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของครูที่เหมาะสม (ร้อยละ 16.07)

3.4 การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร คือ ควรมีการฝึกอบรมพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครูทุกคนก่อนเปิดภาคเรียนอย่างน้อย 3 วัน เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจที่ดี ในการดำเนินงาน (ร้อยละ 19.05) และควรปรับทัศนคติของครูการทำวิจัยในชั้นเรียนในรูปแบบทีมวิจัยเพื่อช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน (ร้อยละ 14.88)

3.5 การสร้างขวัญและกำลังใจ คือ ควรมีการประกวดแข่งขันการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในระดับ โรงเรียนและกลุ่ม โรงเรียนเพื่อมอบรางวัลหรือเกียรติบัตร (ร้อยละ 17.26) และควรมีการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ครูที่ทำการวิจัยด้วยความเสมอภาคและยุติธรรม (ร้อยละ 13.10)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง บทบาทผู้บริหาร โรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ผลการวิจัยที่พบว่า ระดับบทบาทผู้บริหาร โรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก ตรงตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ คือ บทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยสอดคล้องกับ เพ็ญใจ พรหมทัศน์านนท์ (2541 : 98-99) ที่ได้ศึกษามบทบาทของผู้บริหาร โรงเรียนสาธิตที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พบว่า บทบาทผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนสาธิต โดยรวมและรายด้านคือ ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัย ด้านการมีความรับผิดชอบต่ออาจารย์ผู้ทำวิจัย และด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงานของอาจารย์ผู้ทำวิจัยในโรงเรียน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ประยูร อาษานาม (2543 : 60-64) ที่ได้วิจัยเรื่องสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของครูเทศบาลในเขตการศึกษา 9 พบว่า ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ศักดิ์ดา อุณาไฉ (2544 : 135-136) ที่ได้ศึกษาสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาเขตพัฒนาคุณภาพการศึกษากลุ่มน้ำพอง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น พบว่า สภาพการส่งเสริมและสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนทั้งด้านนโยบายการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านงบประมาณ ด้านเวลา ด้านแหล่งศึกษาค้นคว้า ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ อนันท์ ยิ่งนอก (2544 : 145) ที่ได้วิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา พบว่า ระดับการปฏิบัติงานของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวมและรายด้าน 2 ด้าน คือ การให้ความสำคัญการวิจัยในชั้นเรียน และการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ เลอชัย โชคสวัสดิ์ (2545 : 182-183) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น พบว่า ครูที่สอนในโรงเรียนประถมศึกษาได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากโรงเรียนและผู้บริหารโรงเรียน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ภรณ์กานต์ ม่วงเขียว (2549 : 162-164) ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนจันทบุรีวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่า ผลการพัฒนาครูได้ลงมือปฏิบัติการในชั้นเรียนตามเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียนของตนเอง และดำเนินการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจกับการวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้กลยุทธ์การนิเทศและแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยผู้บริหารโรงเรียนวิทยากร และทีมที่ปรึกษา ส่งผลให้กลุ่มเป้าหมายทุกคนดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนได้เสร็จตามกระบวนการวิจัย รวมทั้งพบว่า ผู้บริหารมีบทบาทส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนแก่ครู

เหมาะสมอยู่ในระดับมาก แต่ผลการวิจัยขัดแย้งกับ นางพวง พิชัย (2544 : 145-146) ที่ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร พบว่า บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และผลการวิจัยขัดแย้งกับ บุญลือ ไชยชิต (2545 : 172-173) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมทุกด้านและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ อาจจะเป็นเนื่องจากมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ที่เหมาะสม ได้แก่

1. ข้อบังคับที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูต้องปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษา มาตรา 4 กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ส่วนครู หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีต่าง ๆ ในสถานศึกษา และมาตรา 6 กำหนดความมุ่งหมายในการจัดการศึกษาว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรา 30 ได้ยืนยันถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนว่า ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา รวมทั้งมาตรา 24 (5) กำหนดให้สถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548 : 5)

2. ข้อกำหนดตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่ได้กำหนดให้ผู้บริหาร โรงเรียนต้องจัดการศึกษาโดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามหลักสูตรต้องมีรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ ความต้องการของผู้เรียน และมอบหมายให้ครูผู้สอนต้องนำกระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ปัญหา การวางแผนแก้ปัญหาหรือพัฒนา การแก้ปัญหาหรือพัฒนา การเก็บรวบรวมข้อมูล การสรุปผลการแก้ปัญหาหรือพัฒนา การรายงานผลการเรียนรู้ และการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 34) รวมทั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดนโยบายการวิจัย ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2546-2550) ด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดการวิจัย โดยใช้รูปแบบการวิจัยที่หลากหลาย การสร้างและพัฒนาบุคลากรทางการวิจัยโดยเร่งรัดให้มีการสร้าง และพัฒนาบุคลากรทางการวิจัยให้มีความรู้ความเข้าใจในการทำการวิจัย และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำการวิจัยเพื่อพัฒนางาน โดยเร่งรัดให้หน่วยงานทุกระดับจัดหาและสนับสนุนด้านงบประมาณ จัดระบบสารสนเทศ นิเทศติดตามและประเมินผลเพื่อให้การดำเนินการวิจัยของบุคลากร และหน่วยงานสามารถดำเนินการวิจัยและนำผลการวิจัยไปพัฒนาการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2546-2552 ที่ได้ระบุในการประเมินความก้าวหน้าของครู ให้มุ่งเน้นประสิทธิภาพการเรียนการสอนที่เป็นคุณภาพของผู้เรียน และมุ่งเน้นให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนควบคู่กันไป ทำให้ผู้บริหาร โรงเรียน ได้ส่งเสริมและติดตามการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูอย่างจริงจังและต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2548 : 17)

3. การอบรมพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ที่ได้จัดทำโครงการอบรมครูเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษา 2547-2548 เพื่อให้ครูแกนนำสถานศึกษาละ 2 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ได้ผ่านการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน และนำไปขยายผลแก่ครูอื่นในสถานศึกษา พร้อมทั้งรายงานความก้าวหน้าเมื่อสิ้นสุดปีการศึกษา 2547 และปีการศึกษา 2548 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนจึงได้วางแผนและดำเนินการวิจัยด้วยความรู้ความเข้าใจอย่างต่อเนื่องตลอดสองปีการศึกษา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. 2549 : 13-14)

4. ประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ส่งผลดีต่อคุณภาพการศึกษา เพราะการทำวิจัยในชั้นเรียนถือว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนสอน

การจะนำการวิจัยเข้าไปช่วยในการเรียนการสอนและนำผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายของโรงเรียนได้นั้น ครูผู้ใช้หลักสูตรต้องสามารถวิจัยได้และนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ทันเวลาและถูกต้องกับสภาพปัญหาความเป็นจริง ครูทุกคนจึงได้ศึกษาและทดลองวิจัยกันอย่างจริงจังเพื่อความก้าวหน้าในการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เกิดความรู้และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ตลอดจนผู้เรียนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมจนบรรลุศักยภาพสูงสุดตามเป้าหมายของโรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2548 : 29)

5. ความก้าวหน้าทางวิชาการจากการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการเพื่อพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) ได้กำหนดระเบียบการประเมินผู้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นและมีเงินประจำตำแหน่งค่อนข้างมากด้วยการทำวิจัยเป็นผลงานชิ้นสำคัญ จึงเป็นแรงจูงใจให้ครูและผู้บริหารต้องเรียนรู้และลงมือปฏิบัติในการทำการวิจัยเพื่อประโยชน์ทั้งการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและความก้าวหน้าของตนเองดังกล่าว (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548 : 5-7)

2. ผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโดยรวมและรายด้านต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารโรงเรียนที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทมีบทบาทมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ตรงตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ คือผู้บริหารโรงเรียนช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ที่จบระดับการศึกษา มีบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนต่างกัน ผลการวิจัยสอดคล้องกับเพียงใจ พรหมทัศนานนท์ (2541 : 98-99) ที่พบว่า บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนสาธิตที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ที่จบระดับการศึกษาระดับปริญญาโทมีบทบาทมากกว่าผู้ที่จบระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ นงพงา พิชัย (2544 : 145-146) ที่พบว่า บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปมีบทบาทส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารที่จบต่ำกว่าระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ ศักดิ์ดา อุปมาใต้ (2544 : 135-136) ที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่จบระดับสูงกว่าปริญญาโทหรือสูงกว่า มีการส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครูโรงเรียนประถมศึกษาพัฒนาคุณภาพการศึกษากลุ่มน้ำพอง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น มากกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่จบระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจาก

1. ผู้บริหาร โรงเรียนที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทมีความรู้ความเข้าใจ กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนที่เหมาะสมมากกว่า เพราะมีทักษะความชำนาญที่เกิดจากการศึกษาเล่าเรียนในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต (ป.บัณฑิต) จึงสามารถส่งเสริมและพัฒนาการทำงานวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ และให้ข้อเสนอแนะที่ชัดเจนเหมาะสมแก่ครูที่ประสบปัญหาได้

2. ผู้อำนวยการ โรงเรียนที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทสามารถส่งเสริมและบริหารการทำวิจัยในชั้นเรียนแต่ละด้านด้วยความเหมาะสมมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี เพราะเข้าใจกระบวนการส่งเสริมการทำวิจัยมากกว่าผู้อำนวยการโรงเรียนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งพบจากผลการวิจัยครั้งนี้ในแต่ละด้าน คือ

2.1 ด้านการสร้างบรรยากาศทางวิชาการ ด้วยการจัดให้มีนโยบายหรือข้อกำหนดเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ประชุมชี้แจงคณะครูเพื่อทราบนโยบายวัตถุประสงค์และบทบาทของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในการจัดหาเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน จัดให้มีการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการวิจัยในชั้นเรียน ให้ครูมีส่วนร่วมในการเสนอแนะนโยบายในการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน ส่งเสริมให้ครูมีการทำวิจัยหรือค้นคว้าหาความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยชั้นเรียน นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการวางแผน การกำหนดนโยบายของโรงเรียน จัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งนำไปสู่เกิดการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยในชั้นเรียนเป็นพื้นฐาน เปิดโอกาสให้ครูศึกษาหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ส่งเสริมให้ครูศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมโดยแนะนำให้ครูอ่านหนังสือ ตำรา และวารสารต่าง ๆ ติดตามประสานงานเพื่อแสวงหาแหล่งความรู้หรือที่ปรึกษาการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ครูทราบ ส่งเสริมให้มีครูผู้นำด้านการวิจัยเพื่อจูงใจให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน จัดระบบในโรงเรียนให้เอื้อต่อการปฏิบัติหน้าที่ของครู กระตุ้นและส่งเสริมให้ครูคิดปรับปรุงการเรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน

2.2 ด้านการจัดโครงสร้างของสถานศึกษา ด้วยการจัดหาหน่วยงาน อุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน แต่งตั้งคณะกรรมการวิจัยติดตามดูแลการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูให้เป็นไปตามเป้าหมาย แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามเพื่อให้รับรู้ข้อบกพร่องจุดเด่น จุดด้อยของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน แต่งตั้งคณะกรรมการวิจัยเพื่อส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมรับผิดชอบในโครงการวิจัยในชั้นเรียน

จัดหน่วยงานดูแลเอาใจใส่ครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน จัดหน่วยงานให้คำแนะนำด้านความรู้เกี่ยวกับการทำการวิจัยในชั้นเรียน และแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.3 ด้านการสนับสนุนด้านงบประมาณ ด้วยจัดสรรงบประมาณสำหรับการทำวิจัยแก่ครูทุกคนและทุกฝ่าย/งาน จัดงบประมาณสำหรับการอบรมพัฒนาในการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครู จัดสรรงบประมาณเป็นค่าวัสดุ และครุภัณฑ์สำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน จัดหาแหล่งทุนจากองค์กรภายนอกเพื่อสนับสนุนในการทำวิจัยในชั้นเรียน จัดสรรงบประมาณสำหรับเผยแพร่ผลงานการวิจัยของครู

2.4 ด้านการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร ด้วยการส่งเสริมครูให้เป็นวิทยากรมีการถ่ายทอดความรู้การทำวิจัยให้แก่ครูอื่น สนับสนุนครูที่มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยเป็นครูที่เลี้ยงในการทำวิจัยแก่ครูอื่น จัดส่งครูเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเพิ่มเติมความรู้และประสบการณ์แก่ครู จัดเชิญวิทยากรมาบรรยายเสริมความรู้เรื่องการวิจัยในชั้นเรียน มีความเสมอภาคในการส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน จัดศึกษาดูงานสถานศึกษาอื่นเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน มีการตรวจผลงานวิจัยในชั้นเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 งานวิจัย มีส่วนร่วมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน เป็นที่ปรึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน การพัฒนาศักยภาพของตนเองร่วมกับครูทุกปีในการทำวิจัยในชั้นเรียน มีส่วนร่วมในการเสนอแนะและพิจารณาหัวข้อในการทำวิจัยในชั้นเรียน มีส่วนร่วมในการคิดหาทางเลือกนวัตกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อการวิจัยในชั้นเรียน

2.5 ด้านการสร้างขวัญและกำลังใจ ด้วยการจัดให้รางวัลหรือสิ่งของแก่ครูที่ทำการวิจัยในชั้นเรียน ให้การยกย่อง ชมเชยแก่ครูที่ทำการวิจัยในชั้นเรียน มอบเกียรติบัตรให้ครูที่ทำการวิจัยในชั้นเรียน สนับสนุนการเผยแพร่ผลการวิจัยในชั้นเรียนแก่ครูและบุคคลทั่วไป และนำผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาความดีความชอบ

3. ผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ มีบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยรวมมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลาง และผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลาง มีบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยรวมมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตรงตามสมมติฐานของ

การวิจัยที่ตั้งไว้ คือ ผู้บริหารโรงเรียนช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 มหาสารคาม เขต 2 ในขนาดโรงเรียนต่างกัน มีบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน
 ของครูต่างกัน ผลการวิจัยสอดคล้องกับ นางพนา พิชัย (2544 : 145-146) ที่พบว่า บทบาทของ
 ผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
 กำแพงเพชรในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง มีบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียน
 มากกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ ทิมล
 วิเศษสังข์ (2544 : 162-163) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการวิจัยระดับชั้นเรียน พบว่า
 ครูโรงเรียนขนาดใหญ่ได้รับการส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยระดับชั้นเรียน
 มากกว่าครูโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ ศักดิ์ดา
 อุปมาใต้ (2544 : 135-136) ที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่มีการส่งเสริมสนับสนุนการทำ
 วิจัยในชั้นเรียนแก่ครูโรงเรียนประถมศึกษาเขตพัฒนาคุณภาพการศึกษาลุ่มน้ำพอง สังกัด
 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น มากกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลางและ
 ขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ บุญลือ ไชยชิต (2545 : 172-173)
 ที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่มีบทบาทต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียน
 ประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ มากกว่าผู้บริหารโรงเรียน
 ขนาดกลาง และผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลางมีบทบาทมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจาก

1. โรงเรียนขนาดใหญ่มักจะมีความพร้อมทั้งด้านบุคลากร อาคารสถานที่
 วัสดุครุภัณฑ์ งบประมาณ และนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยเหมาะสมและเพียงพอ
 สำหรับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
2. โรงเรียนขนาดใหญ่มีตำราเอกสารและงานวิจัยให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า
 ที่เพียงพอจากห้องสมุดโรงเรียน ศูนย์อินเทอร์เน็ต
3. โรงเรียนขนาดใหญ่มักตั้งอยู่ในตัวเมือง จึงสะดวกต่อการเดินทางค้นคว้า
 เอกสารและงานวิจัยเพิ่มเติมจากสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัย
 มหาสารคาม ห้องสมุดกลางมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ห้องสมุดวิทยาลัยศรีมหาสารคาม
 ห้องสมุดวิทยาลัยเทคนิคและอาชีวศึกษามหาสารคาม เป็นต้น
4. โรงเรียนขนาดใหญ่ได้รับการสนับสนุนทุนการทำวิจัยจากสมาคม
 ผู้ปกครองนักเรียนและศิษย์เก่า หน่วยงานภาครัฐและเอกชนอื่น ๆ

5. โรงเรียนขนาดใหญ่มักจะมีครูที่จบระดับปริญญาโทหรือครูชำนาญการพิเศษและเชี่ยวชาญที่เป็นส่วนกระตุ้นให้ผู้บริหาร โรงเรียนและครูเห็นความจำเป็นการทำวิจัย รวมทั้งให้คำปรึกษาการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครูอื่น ๆ ได้ตลอดเวลา จึงเกิดผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนที่หลากหลายและต่อเนื่องมากกว่าสถานศึกษาขนาดกลาง

นอกจากนี้โรงเรียนขนาดกลางจะมีความพร้อมและปัจจัยด้านนักเรียน ครู งบประมาณ อาคารสถานที่ และการสนับสนุนการศึกษาจากบุคลากรภายนอกเหมาะสมมากกว่าสถานศึกษาขนาดเล็ก ทำให้ผู้บริหาร โรงเรียนขนาดกลางมีบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมากกว่าผู้บริหาร โรงเรียนขนาดเล็ก เรียงตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

จากผลการวิจัยที่พบว่า บทบาทผู้บริหาร โรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูช่วงชั้นที่ 1-2 บางกิจกรรมปฏิบัติค่อนข้างน้อย ดังนั้นผู้บริหาร โรงเรียน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ควรส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนี้

1.1 การสร้างบรรยากาศทางวิชาการ ควรมีการติดต่อประสานงานเพื่อแสวงหาแหล่งความรู้หรือที่ปรึกษาการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ครูทราบ และจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.2 การจัดโครงสร้างของสถานศึกษา ควรจัดฝ่าย/งานที่ชัดเจนในการดูแลช่วยเหลือครู และให้คำแนะนำด้านความรู้เกี่ยวกับการทำการวิจัยในชั้นเรียน

1.3 การสนับสนุนด้านงบประมาณ ควรจัดสรรงบประมาณสำหรับเผยแพร่ผลงานการวิจัยของครู และจัดหาแหล่งทุนจากองค์กรภายนอกเพื่อสนับสนุนในการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.4 การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร ควรมีการตรวจผลงานวิจัยในชั้นเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 เรื่อง และจัดเชิญวิทยากรมาบรรยายเสริมความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนแต่ละปีการศึกษา

1.5 การสร้างขวัญและกำลังใจ ควรสนับสนุนการเผยแพร่ผลการวิจัยในชั้นเรียนแก่ครูและบุคคลทั่วไป และนำผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาความดีความชอบของครู

1.5 ควรมีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจและสนับสนุนการส่งเสริมการทำวิจัย
ในชั้นเรียนที่เหมาะสมแก่ผู้บริหาร โรงเรียนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและผู้บริหาร
โรงเรียนขนาดเล็ก ที่ยังมีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนางานวิจัยค่อนข้างน้อย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการการวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้

2.1 ควรศึกษาสาเหตุและปัญหาในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
ผู้บริหาร โรงเรียนช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2
เพื่อเป็นแนวทางพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

2.2 ควรเปรียบเทียบบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
ผู้บริหาร โรงเรียนช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ตาม
ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น ครู นักเรียน และศึกษานิเทศก์ เพื่อให้เห็นผลการวิจัย
ในภาพที่กว้างขึ้น

2.3 ควรวิจัยเรื่องดังกล่าวนี้ในจังหวัดอื่น ๆ ระดับจังหวัด ระดับภาค และ
ระดับประเทศ เพื่อกำหนดเป็นนโยบายการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกระทรวงศึกษาธิการ

2.4 ควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัย
ในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียน ศึกษาเฉพาะกรณีสถานศึกษาต้นแบบหรือดีเด่นในสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 หรือเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ เพื่อเป็นรูปแบบการพัฒนา
งานวิจัยในชั้นเรียนแก่โรงเรียนอื่นต่อไป